

עש"ק זאת הנוכה פר' שמות תש"ע

דעה חכמה לנפשך

פרשת שמות

שיחות הר"ן

שיחות קודש
מאת מו"ר שליט"א

יוצא לאור ע"י מכון

"יום החכמה"

שע"י ישיבת "תורת הכס" ללימוד הנגלה והנסתר

רח' אהלי יוסף 4, ירושלים עיה"ק תובב"א

**להלן רשימת שיעורי התורה
המתקיימים בבית מדרשינו במשך השבוע**

שיעורים באידיש

- ❖ שיעור בגמרא מסכת סוכה, מפי הר"ג המפורסם ר' יהושע כהן שליט"א, בימים א'-ה' בין השעות 4:00-5:00 אהח"צ.
- ❖ שיעור בשער הכוונות למהר"י זי"ע, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, בימים א'-ה' בין השעות 7:00-8:30 בערב.
- ❖ שיעור בספר נתיב מצוותיך להרה"ק מקאמארנא זי"ע ואוצרות חיים למתחילים מפי מו"ר הגה"צ ביום ג' בשעה 9:00 בערב.
- ❖ שיעור בשעה"כ - שבת ביום ד' בשעה 8:15 בערב.

שיעורים בלשה"ק

- ❖ שיעור בספה"ק עץ חיים למתחילים, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, ביום ב' בשעה 9:00 בערב.
- ❖ שיעור בספה"ק שיהות הר"ן, מפי מו"ר הגה"צ שליט"א, וסדר התרת קללות לפי מנהג הרש"ש זי"ע, בליל שישי בשעה 8:00.
- ❖ שיהת קודש ברעווא דרעוויין שלוש סעודות (מוזנ צה"כ דר"ת).

ניתן לשמוע שיעורי מו"ר שליט"א ב"קול הלשון"

- ❖ **שיעורים באידיש:** טל' 03-6171086 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1617985500)
 - שיעור בספה"ק אוצרות חיים - שיעור מס' 1 (באמריקא ובענגלאנד: 1-33-4-3)
 - שיעור בספה"ק רחובות הנהר, נהר שלום, סידור הרש"ש - שיעור מס' 3 (באמריקא ובענגלאנד: 3-33-4-3)
 - שיעור בהסידות (פר' השבוע) - שיעור מס' 2 (באמריקא ובענגלאנד: 2-33-4-3)
 - שיעור בספר נתיב מצוותיך ואוצרות חיים - שיעור מס' 5 (באמריקא ובענגלאנד: 5-33-4-3)
 - שיעור בשעה"כ שבת - שיעור מס' 6 (באמריקא ובענגלאנד: 6-33-4-3)
 - שיעור בספר אדיר במרום לרמח"ל (טל' 03-6171041) - שיעור מס' 2 (באמריקא ובענגלאנד: 2-5-2-7)
- ❖ **שיעורים בלשה"ק:** טל' 03-6171041 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1617985500)
 - שיעור בספר התניא - שיעור מספר 1-2 (באמריקא ובענגלאנד: 1-2-5-2)
 - שיעור בסה"ק שיהות הר"ן (ושער יחז"א) - שיעור מס' 3 (באמריקא ובענגלאנד: 3-5-2-7)
 - שיעור בסה"ק ליקוטי מוהר"ן - שיעור מס' 1-3 (באמריקא ובענגלאנד: 1-3-5-2)
 - שיעור בסה"ק עץ חיים - שיעור מספר 1-1 (באמריקא ובענגלאנד: 1-1-5-2)
- ❖ **שיעורים באנגלית:** טל' 03-6171002 (באמריקא: 6469777900 בענגלאנד: 1-1-5-2)

כמו כן ניתן לשמוע כל השיעורים בזמן אמירתם בטל' 03-6171002 (באמריקא: 6469777900).

אפשר להשיג הקלטות השיעורים ממערכת קול הלשון בטל' 02-5816622.

ניתן לקבל את הקונטרס מידי שבוע בדואר אלקטרוני ע"י משלוח בקשה לכתובתנו:

tc7@neto.bezeqint.net

ויהי רצון שבכח התורה הקדושה נזכה להתדבק בו ית' בראוי
ולעשות רצונו בלבב שלם למען לא נבוש ולא נכלם לעולם ועד
ונזכה כולנו יחד לביאת משיח צדקינו ככ"א.

מכון "יום החכמה"

ת.ד. 5245 ירושלים

טל': 057-3153884 טלפקס: 02-5389584

דא"ח רעוא דרעוין פרשת שמות תשס"ט

**וַיִּלְכָּךְ אִישׁ מִבֵּית לֵוִי וַיִּקְחוּ אֶת בֵּית לֵוִי: וַתֵּהָרֶה הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֶּן
וַתֵּרָא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ שְׁלֵשָׁה יָרְזִיִּים: וְלֹא יָכְלָה עוֹד
הַצְּפִינֹו וַתִּקְחוּ לוֹ תִּבְתֵּ גָמָא וַתִּזְמַרְהָ בְּזִמְרָה וּבְזִפְתֵּ וַתִּשֶׂם בָּהּ
אֶת הַיֶּלֶד וְגו': (שמות ב', א'-ג')**

המחבר הו"ב. וכל זה ע"י משה רבינו שהוא סוד הדיקנא קדישא החופף על או"א. הוא הדעת שמקשר חכמה ובינה.

וְזֶה שאומרים ג"פ צדקתך במנחה בשבת, כי אז נסתלקו משה יוסף ודוד. כי משה רבינו כלול מיוסף ודוד ומקשר אותם כאחד. כמו שמשה רבינו הוא נשמת שת שמקשר בין קין והבל, כי הוא תיקון הכל.

ב. ה'י הראשון שבשורש הבריאה יש בו שתי מדרגות, כתר וחכמה, והוא סוד נשמת משה רבינו

א"י בכתבי מהר"ר ר' ישראל סרוג מתלמידי האריז"ל ענין עמוק בשורש הבריאה, שכשברא השי"ת את העולם בתחילה צמצם והסתיר את האור, והשאיר אות י' באמצע, שזה ה'י הוא שורש הכל, והוא אור הכתר השרשי העליון ביותר שאפשר לדבר בו. ולא יכל זה היו"ד להתגלות, ורצה ה' שכן יתגלו ה'י ספירות הק', לכן סילק את האור מזה ה'י העליון, ונשאר שורש הכלי שיש בזה היו"ד, שהיה מקושר לאור העליון שהיה

א. נשמת משה רבינו בסוד י"ג תיקוני דיקנא

איתא בבעל המורים, וילך איש, מסורה כתיב וילך איש מבית לוי, וכתיב וילך איש מבית לחם יהודה. הליכה זאת לגואל הראשון והליכה זאת לגואל האחרון. מה שהיה הוא שיהיה.

ואמר הו"ל שביום שנולד משה בו נסתלק, כי לידתו בסוד הדיקנא בהתגלות מדות הרחמים, כמו שפרש"י שנתמלא הבית כולו אורה, ע"י התגלות המשכת מדות הרחמים, וכן כתיב בהסתלקותו (דברים ל"ד, ו) 'ויקבור אותו בגי', ג"י הוא ענין י"ג מדות הרחמים. וזהו ביום שנולד בו מת, היינו שהכל מקושר כאחד בסוד י"ג תיקוני דיקנא.

כי משה רבינו גילה בעולם את דרך תיקון החטא, ע"י המשכת י"ג תיקוני דיקנא. ואי באידרא שהדיקנא חופף על אבא ואימא, וזה סוד 'ותקח לו תיבת גמא', כי גמ"א נחלק לשני תיבות, ג' בגי' אבא, מ"א בגי' אם. וכן חומר זופת, הוא בסוד חכמה ובינה. 'ותסף בסוף' הוא סוד הדעת העליון

העולמות. וממילא הוא מסתכל מלמעלה למטה על כל העולמות.

וזה שכתוב בתחילת הבריאה, ויאמר אלקים יהי אור ויהי אור. ופי' הרמ"ע מפאנו שיהי אור' הוא האור הראשון שבזה היו"ד, ויהי אור הוא אחר הסתלקות האור נמשך אור הקטן יותר, בחי' ויהי אור. [הגם שמהרר"ז אינו מגלה כל זאת, אבל מהר"ם ורמ"ע מפאנו כן גילו כל זאת, ומהרר"ז הסתיר הענין בכ"מ בדבחה"ק] וזהו הארת נשמת משה רבינו, שעל ידו עיקר התגלות כבוד ה' בעולם, וטרא אותו כי טוב הוא, שעליו נאמר יהי אור, הוא ההתגלות הראשון של זאת היו"ד.

ג. סדר העבודה בסוד הידיעה והבחירה

כל מה שמדברים בענין הידיעה ובחירה הדברים עמוקים ונוראים, ואין לנו השגה בכל אלו הענינים, אעפ"כ צריך להבין שהרמב"ם הק' כבר גילה זה הענין בסוגיא שנעלם מכל שכל ולמעלה מכל השגה, בענין ידיעה ובחירה, ששום אדם אינו יכול להבין סוד הידיעה והבחירה, כי בודאי הכל הוא ידיעה, שהשי"ת לבדו עושה ומנהיג הכל, וממילא לכאן לא שייך בחירת האדם, והרמב"ם אומר שזה למעלה מכל השגה, בבחי' (ישעיה נ"ה, ח) לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי, דלא צריך ואי אפשר להשיג דרכי ה' בזה, ה' רוצה שתהיה ידיעה ותהיה בחירה, וצריך להאמין בזה שאין זה סתירה כלל, רק להאמין למעלה מכל השגה.

בתוכו, ואחר כך המשיך השי"ת חזרה אור אל זו חי', אל הכלי, אלא שהיה מדרגה קטנה יותר של האור, וזה האור נכנס בתוך היו"ד הזה, ונכנס בו עד סוף חי', והכה האור בסוף היו"ד, וחזר בסוד אור המקיף, אור החוזר, שהאור יורד עד למטה ואח"כ עולה וחוזר לעלות, כן עלה זה האור החדש ויצא בסוד המקיף מבחוץ. והאור הראשון שהיה בתוך חי' הוא אור הכתר, ומה שמילק האור ממנו והמשיך בו אור יותר קטן הוא אור החכמה. שיש בו סוד מקיף חוזר. בחי' היה.

[ובלשון] אחר האור הראשון הוא בבחי' עקודים שבזה חי' הראשון, האור שיצא ממנו הוא סוד מטי ולא מטי. ואח"כ כשהאור יוצא באמת וחוזר עוד פעם הוא בחי' אצילות נקודים וברודים. נמצא שבזה היו"ד הראשון יש הבחנה של עקודים נקודים וברודים.]

והגם שהדברים עמוקים למעלה למעלה מכל השגה, ובזה לבד יש כמה וכמה בחינות וענינים, אעפ"כ כל הענינים שנתגלו שייכים לעבודת ה' של כל אחד ואחד, כפרט וכפרט בענין סוד נשמת הצדיק האמת משה רבינו, שנמשך מהעולמות הגבוהים ביותר, כמו"ש ב'צמח' שהאריז"ל היה לו נשמת משה רבינו, לכן היה דורש כל העולמות מלמעלה למטה, מתחילה עד סוף, כי שורש נשמתו נשרש מתחילת ההשתלשלות לכן השיג כל העולמות מלמעלה למטה. משא"כ שאר הצדיקים הם צריכים להתעלות מדרגא לדרגא מלמטה למעלה. אבל נשמת משה רבינו נשרש למעלה למעלה מכל

מבלעדו ית', והוא מתקן הכל, ומהפך כל עבירות למצוות, כי הוא ית' עושה הכל, אף שבודאי מוכרח לשוב בתשובה, אבל אחר ששב בתשובה באמת עד היכן שידו מגעת, צריך להכנס לאמונה שזה עיקר התיקון כל החטאים שיאמין באמונה שלימה שהבורא כל עולמים הוא עושה כל המציאות, ואין עוד מציאות מבלעדו ית', ויעלה האמונה עד שורש השרשים, כי האמונה בשרש השרשים הוא מתקן הכל, בבחי' 'ממנו יצאו כבושים', כבוש למעלה למעלה, אי אפשר להבין דרכי ה', הכל יוצא ממנו מאורו של עולם, וישנם דברים נסתרים ונעלמים ממנו, אי אפשר להבין מחשבותיו.

וזה מה שרודד המלך מורה תשובה ליחיד, דהיינו שאחר ששב בתשובה בכל לב, הוא מורה לו את דרך האמונה להתדבק בשכל הגבוה הזה, ש"י עולמות דרל"א, שהוא מקיף רחוק מאד. ואי אפשר להשתמש בזה המקיף הרחוק כי אם רק ע"י שזכה להמקיף הקרוב, שהוא גם דרגא גבוהה מאד, מקיף קרוב הוא דרגה שנקראת מקיף חוזר, שהאור נכנס בכלי וחוזר החוצה בסוד השערות.

ד. ל"ב נתיבות המה מעיינים תמיד

בלב אם הוא זך ונקי

והטעם שצריך להיכנס ולצאת החוצה יש בזה סוד גדול, כי לפני שבאים להמקיף הרחוק שהוא למעלה מכל שכל, שאין לאף אחד השגה בו רק ע"י תשובה גדולה למעלה מכל שכל, זה המקיף הוא ענין שיש כלל שהמה מסתכל בהלב אם

ובודאי שדברי הרמב"ם אמת וקודש קדשים. אעפ"כ כתיב ברמ"מ וימפסק ובעל הסולם ועוד כו"כ ספרי קודש, אשר שורש הדברים בדברי הרמ"ע מפאנו, שיש כו"כ מדרגות בענין הידיעה והבחירה, וצריך להבין שכל דרגא שהשי"ת מנלה מבחי' הידיעה שלו, נוגע לעבודתו את ה'.

כי ענין הידיעה הוא מקיף רחוק מאד מאד, ועלינו לדעת שאין שום מציאות חוץ ממנו ית', הוא המציאות היחידי ואין שום פעולה נעשית בעולם כולו רק על ידו יתברך. אלא שלפני שהאדם שב בתשובה אין לו רשות כלל להשתמש במקיף הגבוה הזה שהוא למעלה מכל שכל ורעיון, ומותר לדעת מזה המקיף רק אחר ששב בתשובה באמת שזה עיקר תיקון כל העונות. כי על כל הטא ועוון צריך לשוב בתכלית התשובה, ולעשות מה שיכול, כל התיקונים שכתוב בספה"ק, לחפש מש"כ בספרי אמת ולשאול צדיקי אמת לשוב בתשובה כפי מה שיכול.

ובשעה שעוסק בתשובה ומתקן כפי יכלתו, אזי עיקר שורש כל התיקונים הוא האמונה האמיתית למעלה מכל שכל וכל רעיון, בבחי' לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי ה', ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך, כי יש רחמים גדולים שהם למעלה מכל השגה ורעיון.

והאדם צריך לעורר זאת ע"י ששב בתשובה כראוי, ואז יש רשות לאדם להתדבק באמונה האמיתית שהשי"ת הוא מנהיג הכל, אין מציאות

ה. פעולות האדם נפעלים ע"י המקיף שנמשך מפנימיות לבו, אם הלב טהור, אזי גם המקיפים מושכים אותו ומכריחים אותו לעשות רק טוב.

וזהו שורש הבחירה בפנימיות הלב, כי אפי' שכביכול האדם רואה שהוא מוכרח לעשות דברים ופעולות, הן לטוב הן למוטב, ה"ז אם עשה דבר לא טוב, והתרגל לזה, ונדמה לו שזה בהכרח לגופו, כאילו מוכרח לחטוא ה"ז ח"ו, או להבדיל יש אנשים שנתרגלו לדרכי הקדושה לתורה ותפילה, אעפ"כ זה מה שעושים מחמת המקיפים שכופה עליו לעשות, הוא מין אור מכריח אותו הן לטוב הן למוטב, שהתרגל לטוב או להבדיל ח"ו להתנהג שלא כראוי בענינים שונים. כביכול המקיפים מכריחים לעשות כמה ענינים, ועושים זאת שלא בדעת, כי כבר התרגל בזה, ואינו יודע באמת מאיפה בא לו הדבר, ויתכן שיש בזה דברים נסתרים מדוע הוא עושה פעולה זאת, בפשטות הדבר הרע בא כי בפנימיות לבו יש לו מינא בלב, שאינו ירא שמים כראוי, לכן מקיפי הנשמה מכריחים אותו לעשות כל מיני ענינים, אפי' שעתה מרגיש שאינו יכול להתנגד, אבל ההתחלה הוא מפנימיות לבו לכן המקיפים מכריחים אותו לעשות רע, כי האור נכנס בלב, והמה יודע היטב היטב את נבכי עמקי הלב, והל"ב נתיבות חכמה הם יודעים נקודת הלב, ומזה נעשים מקיפים, מקיף חוזר הנכנס בפנים ואח"כ יוצא החוצה, המקיף החוזר נדמה כאילו הוא כופה את האדם לעשות משהו, כביכול אין לו בחירה, כי כבר התרגל כך וכך, כאילו הוא מוכרח

הוא זך ונקי, כי החכמה יש בה ל"ב נתיבות, ויש בהם כח להסתכל בעמקי הלב לבדוק אותו, אם מכוון באמת לבו להשי"ת, ואז מאיר בו המקיף.

ותחילה נקדים עוד בענין הידיעה, כי יש מעשה האדם שהוא עושה מצד בחירתו, ויש מעשי האדם שאינו עושה כלל מצד בחירתו, ונעשים עמו כמה פעולות וענינים שאינו רוצה לעשות כך כלל. ויש בזה ענין נורא מאד. כי המקיף מחויץ לאדם הוא גורם לו לעשות הפעולות שהגוף עושה. ואם נתרגל האדם ח"ו בחטאים, אזי אפי' כששב בתשובה בתחילה, ומנסה לשנות מעשיו דיבוריו ומחשבותיו, אבל עדיין המקיף הוא כמו קודם, וזה מכריח אותו לעשות פעולות שאינם כרצונו הטוב. ואיך יתקן זאת האדם, הוא ע"י שיטהר לבו באמת, כי כשיבחר באמת בחיים, כמ"ש 'זבחרת בחיים', ובאמת יפנה לבו מרצונות עצמיים, ויבטל לבו להשי"ת, לרצות באמת להיות כרצונו ית', אזי יזכה באמת לשנות המקיפים, ואזי אדרבה, המקיף יכריחנו לעשות פעולות קדושות.

כי המח, הוא בחי' המקיף, והוא נכנס ובודק ככל עת בלב האדם האם הוא מכוון לשם ה', ומכה בו ויוצא החוצה, היינו כמו שהלב נראה כן המקיף נראה מבחוץ, וכן הנהגת האדם ותנועותיו. ולכן כשיבחר האדם בבחירה אמיתית באלקותו ית"ש, אזי יכה המקיף בלבו, היינו שייכנס בו האור ויבדוק וימצא את הרצון להדביקות בו ית"ש, ואזי יוצא האור וחוזר ומאיר מקיף מסביבו, להנמטו לתחיה.

משהו נגד רצון הבורא וקשה לו עם גופו, זה בא מחמת שהמקיפים ראו בפנימיות לבו שזוהי הנקודה שלו. ולכן בודאי צריך להצטער בפנימיות הלב ולשוב בתשובה מעמקי הלב, ואם באמת שב בתשובה בעמקי הלב, ובוחר באלקות באמת, אזי מטהר באמת עמקי הלב, ואזי מקיפי הנשמה ישתנו רק לעשות רצון הבורא, כי הם תמיד בודקים בעמקי הלב, ואזי כשלבנו נטהר, כל מה שהמקיפים פועלים הן בסוד 'ממנו יצאו כבושים', שה' רוצה הוראת שעה למעלה מכל השגה ורעיון, שה' רוצה לפעמים אצל אלה שנפשם כולו טהור ונקי, שאעפ"כ המקיפים יוצאים החוצה ועושים פעולה שלכאן' אינו רצון הבורא בהתגלות, אך אף על פי כן הוא רצון ה' באמת.

ועיקר הנקודה שבשעה שהאדם מתעסק בדרכי התשובה והולך מדרגא לדרגא, בודאי בתחילה צריך לעשות בעבודת ה' בפשטות כפי יכולתו, מי שמקדש נפש רוח נשמה שלו, במחשבה דיבור ומעשה, זה נקרא צדיק, אעפ"כ יש כמה נקודות שהמקיפים מכריחים אותו לעשות כך וכך, כי יש בחינת מקיף חוזר, שעיקר עבודת הצדיק הוא לטהר הלב, לדעת בבירור שלמעשה השי"ת מנהיג כל נברא, המקיף חוזר, בודק בכל עת הוא נכנס פנימה ויוצא, בכל עת הוא בודק את הלב, אם האדם מטהר הלב לפני השי"ת בודאי שהמקיף החוזר נכנס ויוצא, אפי' שאתה מרגיש שאתה מוכרח, אבל דע שהמקיף בודק אותך, וזו הבחירה אינה בחי' הלמעשה אלא בחירת הלב שצריך

לעשות כך או כך, כאילו זה הטבע שלו, אבל למעשה אינו כך כמו שנדמה לו, אפי' שבאמת המקיפים מכריחים אותו כביכול, אבל כל זה הוא מחמת שהמקיפים מסתכלים היטב בפנימיות לבו, מה הוא רוצה בפנימיות, ואז הם יוצאים החוצה ובאמת מכריחים אותו, כי המקיף חוק מהפנימי, נדמה לו שהוא מוכרח, אבל באמת בפנימיות לבו אינו בוחר באלקות עד הסוף, כי א"כ לא היו המקיפים מכריחים אותו לעשות דבר רע.

ו. אחר שהצדיק בוחר בטוב בכל לבו נפשו ומאודו, אזי כל מעשיו הם מלמעלה, בסוד 'ממנו יצאו כבושים'.

וכן לאידך גיסא, יש צדיק גדול שלפעמים עושה משהו שאינו נראה שזה רצון הבורא, אבל באמת זהו גופא רצון הבורא ית', וזה רק אצל צדיק שבוחר באלקות בפנימיות לבו באמת לאמיתו, בכל ישותו ומציאותו, אז אפי' כשהמקיפים מכריחים אותו לעשות לפעמים מה שלא נראה בפשטות כדרך התורה, אבל הוא בודאי שממנו ית' יצאו כבושים, כי זהו התגלות רוח הקודש ששורה על הצדיקים, שזה המקיף מכריח אותו לעשות לפי תיקוני השעה בבחי' הוראת שעה כרצון ה'.

אבל אין שום אדם יכול לומר שזוהי המציאות שלו, ובודאי צריך כל אחד לחשוך בעצמו תמיד בכל עת וזמן שלא בחר כראוי באלקותו ית' בשלימות, ואם המקיפים מכריחים אותו לעשות

משורש הבחירה של הנברא, לשורש האור הראשון שבי' השרשי, הוא אור הידיעה. שאי אפשר להבין זאת רק ע"י עוצם התשובה זוכה לגלות מה שלא יכלוהו כל רעיון, שבזה יכול לתקן הכל.

ואע"פ שענין התשובה אינו ענין של ידיעה, אלא ענין של בחירה, שיודע שצריך לשוב על שבחר ברע, וצריך לבחור עתה בטוב. ולתקן מעשיו וכו'. עכ"ז שורש התשובה הוא בסוד יצחק, ק"ץ הי"ה י'חידה, שעיקר הקץ תלוי שיתגלו שתי דרכי התשובה, דרך תשובה בחי' 'חיה' הוא שאחר ששב בתשובה לפי בחי' נר"ץ שלו, לטהר הלב בכל עת, ובוחר בפנימיות הלב בה' ובחרת בחיים, כדי שישתנו המקיפים, שיכריחוהו לנהוג בקדושה, ואחר כך בריבוי עבודות והתשובות יוכל להשיג מקיף היחידה ולגלות אלקות בכל מעשיו ולתקן כל מה שפגם בכח ריבוי התשובה וככה אור של צדיקי אמת נשמת משה רבינו שדבקים באלו העולמות.

ז. ג' דרכי קנין השכינה הק'

עיקר התשובה הוא לשוב להשי"ת, תשוב ח' לחזור להיות מרכבה לשכינת עוזו ית'. והוא כל דרגת הצדיקים שזכו להיות מרכבה לשכינה, ולא לעזוב את הקשר עם השכינה והאומנה בכל עת. ולא רק שהצדיקים עסקו בתורה ועבודה בהתמדה, אלא שלמדו תורה יחד עם השכינה הק' בדביקות באמונת היחוד.

וכמו שהאשה נקנית בשלשה דרכים, כן קנין השכינה יש בה ג' דרכים.

בכל עת לייחד פנימיות הלב לה' לבחור באלקות לבחור בחיים ולבקש מה' שינהיגו בדרך הטוב, ואח"כ יוכל לידע שמה שהמקיפים עושים הם בהכרח, כיון שמהר לבו בתכלית, ומהר נפשו במחשבה דיבור ומעשה כצדיק, כיון שמטהר בכל כחו את לבו, ממילא בודאי המקיפים הם התגלות אלקות, כיון שהוא עושה בכל כחו כי אין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו, ה' רוצה שיעשה רק לפי כחו בכל לבו ונפשו ומאודו, וכיון ששב בתשובה ומתקן את לבו כראוי יוכל לעלות למעלה למעלה להאמין בהמקיף העליון ביותר, שאין לנו השגה בזה המקיף כלל, שהוא תחילת ההתגלות שהשי"ת מנהיג הכל, והאמונה שה' עושה הכל ובה מתקן את כל מעשיו, וכל העוונות נתהפכים לזכויות.

וזהו אור היחוד, אור אחד יחיד ומיוחד, שכמה שמאמין בזה ביותר, כך השי"ת מתקן העוונות ומהפכן לזכויות, כי כל הגאולה תלויה שישראל יוכלו להרים את האמונה היינו מידת המלכות למקום גבוה של יחודו ית' שיוכלו לתקן הכל, והוא ע"י שהאדם שב בתשובה בכל כחו בכל לבו ובכל נפשו ומאודו, ומאמין ביחוד ה' עי"ז היחוד הוא מתקן באמת ומהפך עוונות לזכויות כי מאמין שה' מנהיג כל המציאות של הבריאה.

ולכן צריך תחילה לעבוד את ה' עם המקיף הקרוב, היינו לטהר לבו כראוי, שהוא בחי' האור השני שהכנים השי"ת בתוך הי' השרשי. וזה האור בודק את לבו תמיד אם הוא בוטח בהשי"ת באמת, ורק אח"כ זוכה לעלות למעלה

**ח. אם מחזיק עצמו לצעוק להשי"ת
בעת הקטנות, יוכל לעלות כראוי
בגדלות המוחין**

זוהי דרך העבודה שמשח רבינו מלמד אותנו איך להתדבק בשכינה הק'. בתחילת העבודה לדבר לשכינה כשהוא בקטנות בסוד עקודים, בחי' דיבור. ואח"כ הצדיק עולה לגדלות, ויש צדיקים שזכו לבחי' עין בעין יראו בשוב את ציון, לא רק שמדרבים לה' דיבורים, אלא גם דבקים בשמות ויהודים, ולא רק זאת אלא שהוא באופן שהשמות ויהודים דבוק בחיבור יהו"ע ויהו"ת כאחד, יהודים ודביקות באופן של התכללות. בסוד משה רבינו שהוא אור הדיקנא שכלול מאבא ואימא, בסוד גמא, אם גם, חומר וזפת, הצדיקים מדברים לה' בכל עת במחשבתם ביהודים ומגלים אלקות ביהוד, ודבקים ביהו"ע ויהו"ת בכל תנועה ותנועה בכל רגע ורגע. וכל עת שהמוחין יורדים בבחי' גלות, מיד הם מדברים דיבורים לפני בורא כל עולמים בחי' ותעל שוועתם מן העבודה.

כי כל מה שישראל ירדו בגלות, היינו שהמוחין יורדים אל הפה, ואז קונים סוד הדיבור, ותעל שוועתם, ואזי כשהמוחין עולים חזרה אל הדעת, יודע איך לכלול כראוי חכמה וכינה. לגלות יהו"ע ע"י יהו"ת, לחבר הדיבורים קדושים יחד עם השמות והדביקות. והכל תלוי אם בעת הקטנות והגלות הוא צועק ועוסק בדיבורי קודש לפניו ית'. ואז יש לו כח העקודים, ואז כשעולה למעלה מעקודים, מוקם שורש נקודים וברודים בגלגלתא דע"ב, ואז ממילא דבוק כראוי בשכינה, דביקות

הקנין הראשון הוא בכסף, היינו בכיסופין, בצעקות ואנחות מתוך קטנות המוחין, כמ"ש בפרשתן, ותעל שוועתם אל האלקים מן העבודה' כשאדם הוא במצב של גלות, והדעת שלו נפל, אזי עיקר קנין השכינה הוא ע"י דיבורים וצעקות, ובוזח יוכל לצאת מקטנות המוחין, והכל תלוי כמה שעוסק לשוח ולדבר לפני ה', כי זהו כח הדיבור, בסוד עולם העקודים שנתגלה בפה, כמה שמדבר יותר עם ה' ויש לו קשר עם ה' בשעת קטנות המוחין, בזה יתחיל לקנות את החיבור עם השכינה הק'.

ואח"כ צריך לעלות לקנין השני, בחי' שטר, היינו בחי' לימוד התורה שהיא בסוד השטר של השי"ת, ובוזח להתחיל להכנס לגדלות, להגדיל הדעת לעלות אל המוחין ושמות הקודש.

והקנין השלישי הוא אור היחוד היינו היחודים הקדושים. ושני אלו הקנינים הם בסוד נקודים וברודים, אפי' שנקודים וברודים הם נמוכים מעקודים, מ"מ בשורש הם גבוהים מעקודים. כי כתר וחכמה גבוהים מכינה, וכינה הוא ענין הדיבור בסוד עקודים, וחכמה הוא ראייה, וכתר מחבר ביניהם. כמ"ש בפרשתן זיפן כה וכה וירא כי אין איש, ופי' בזה"ק כ"ה אותיות דשמע ישראל וכ"ה דברוך שם. זה יחודא עילאה וזה יחודא תתאה. כי אור הכתר מחבר ביניהם. והגם שהיום יש רק כ"ד אותיות בברוך שם כבוד וכו', מ"מ לעתיד לבא יאמרו 'וברוך שם כבוד וכו', ובוזח יהיה כ"ה אותיות גם ביהודא תתאה. כי הכתר מייחד יהו"ע ויהו"ת כאחד.

ברית קודש, מי שאינו שומר עצמו בעניני אות ברית קודש ה"ו הרי הוא רחוק לגמרי לגמרי מהשכינה, ועליו לדבר לפני ה' דיבורים בלי סוף שהשכינה תפנה אליו. כי כשיש איזה שייכות לאלו העונות, הרי קשה לו לדבר בכלל לפני הבורא ומרגיש שהתפילה נחשכה, כי פגם בתפילה, וקשה לו לצעוק בחי' ותעל שוועתם, ולכן צריך מסירות נפש לדבר דיבורים לפני ה' שהשכינה תסכים שיהיה לה שייכות עמו. ואחרי שמתחיל לדבר דיבורים לפני ה', צריך לעלות, לחשוב שמות הק' ולדבר לפני ה' במחשבתו, באור השמות והיחודים. ולחפש בספרים היטב איך יזכה לעלות מדרגא לדרגא בדביקות ביהוד, כי האמונה יש לה עולמות אין סוף מדרגות אין סופיות. ואחר שדבוק בשכינה באמונה וביחוד, לאט לאט יוכל לעלות שהשכינה שהיא האמונה תולייכנו לאור המקיף הראשון הנ"ל בחי' חכמה שיתחיל לראות שמות אלקות, וזה החכמה מטהר לבו, כי ל"ב נתיבות חכמה בודקים אותו כדי לטהר את לבו. ואחר שדיבר אל ה' ונכלל ביהודים מתחיל לבו לטהר ואז נשתנים מקיפי נשמתו, כי ע"י שפונה לה' בכל עת, המקיף בודק ונכנס בפנים ויוצא לחוץ, ובודק הלב אם הוא זך וטהור, וממילא אפי' ענינים שהגוף התרגל, ונדמה לו שאי אפשר לצאת מזה, כי המקיפים מכריחים אותו, אבל אז המקיפים ישתנו לטובה, וכשלבנו זך ונקי, אזי כל מעשיו הם בבחי' רצון הבורא, למעלה מהבחירה. בחי' הוראת שעה. אבל הוא יעשה את שלו, לפנות להשי"ת ולטהר לבו בכל רגע ורגע עד שיבא אל היהודים שהוא בחי' המקיף הראשון שנתהפך ע"י

אמיתית. כי השכינה מסכימה להתגלות רק להצדיק שדבוק בה באמת בכיסופין אין סוף, לא סתם, אלא בשלשה דרכים נקנית, כסף – כיסופים הוא בחי' בינה, שמר תורה בחי' חכמה, ביאה הוא אור היחוד. בחי' כתר, שזה כולל כל הבחינות כאחד.

נשמת משה רבינו שירדה לעולם היא הנשמה הראשונה שכלולה מכל נשמות ישראל, הוא בראשית, ראש בית, שבשבילו ברא ה' כל העולמות, והוא שורש כל דרכי העבודה. וכל מהות העבודה הוא כי נתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים שיהיו צדיקים שישובו בתשובה ביותר עד שיוכלו להעלות השכינה, נמצא מי שמתאמץ להיות דבוק בשכינה הוא מקיים תכלית הבריאה. ובעיקר מי שדבוק בשכינה בכל עת, בבחי' כסף בכיסופים חזקים שמדבר תמיד לשכינה בעת הגלות וירידת הדעת, וכשהדעת עולה הוא רואה שמות ודביקות, עד שזוכה שבתוך הדביקות הוא מגלה היחוד האמת, יחוד בתוך היחוד ע"י עצמו, וזוכה לדביקות אמת בסוד משה רבינו שהוא בחי' דיקנא כתר כלול מהו"ב כאחד.

ט. עיקר הכניסה להתדבקות בשכינה הק' הוא רק ע"י תיקון הברית

זמני שדבוק בשכינה באמת יכל להעלותה מדרגא לדרגא. והשכינה עוזרת לו לשוב בתשובה באמת, לקדש המחשבה דיבור ומעשה, ונעשה שומר הברית באמת, כי אין שום שייכות לה' אם אינו שומר הברית ה"ו, הצדיק הוא זה ששומר

לגלות סוד הידיעה. בבחי' לא מחשבותי מחשבותיכם, שזה עיקר תיקון הבריאה, שיהיה דבוק כ"כ בשכינה עד שהיא בעצמה תעשה תשובה באמת.

**י. ימי השוכבי"ם זמן תשובה,
לזכות שיהיו כל התנועות לרצון
הבורא**

ובאלו הימי שוכבים השי"ת הכניס אותנו השי"ת למצרים, בכל שנה יש כל הבחינות כי כל שנה צריך לבא להשגות ודביקות יותר עליון, ומה ששבים בתשובה אינו דווקא על עבירות, אפי' צדיקים שאין להם שייכות לעוונות גם שבים בתשובה באלו הימים, כי עיקר לבא לדביקות אמיתי יותר, למתן תורה של זאת השנה, דביקות אמיתי שהשכינה תוליד אותו עד זיאמר ה' סלחתי כדברך' שהוא בחי' הכוס"י של פורים, לזכות למקוף ומקוף דמקוף, ל"מ האמיתי. שיוכל לטהר הלב לגמרי לגמרי, עד שכל התנועות של כל המקיפים יוליכוהו רק בדרך הקדושה כשהלב נקי בתכלית, ול"ב נתיבות חכמה בודקים הלב בכל עת אם הוא נקי לכבוד הבורא ית' לא רק הנר"ן עוסק במחשבה דיבור ומעשה בכל עת לרצון הבורא, אלא שאפי' המקיפים יעשו רק רצון הבורא ע"י שבורה בכל עת בלב בחי', ולמעלה מהכל היא האמונה שהכל לכל אלקות, למעלה מכל השגה וכל רעיון.

וכל דרכי הצל"ם הנ"ל זוכים ע"י ששבים בתשובה באלו הימים כפי כחננו, ע"י תפילות ובקשות והתבוננות ודרכי עבודה, כמו שומר הברית שמחפש כל עצות לצאת מכל החמאים להיות בבחי' צדיק, ואחר כך

כל העונות לזכויות. כי ע"י ששב בתשובה יותר ומתקשר לשכינה בתכלית ודבוק בשמות ובאותו רגע דבוק ביחודו ית' שמייחד עצמו להשי"ת בכל לבו. ובוה בא השראת הכתר למעלה מכל השגה שהוא מקום שהעוונות נתהפכים לזכויות שזה עיקר עבודת הצדיקים שזכו לא להסיה דעת מהשכינה כל ימי הייהם, והיו מרכבה לשכינה, תמיד דבוקים בה' הן בעת אכילה ושתיה והן בתורה ותפילה ובכל עת ורגע אפי' בעת הקטנות עסקו בכסופים לשכינה, ותעל שוועתם מן העבודה, עד שעלו להתדבק לתורה עם יהודים קדושים בחי' הקנין השלישי הנ"ל שכלול מכל המדרגות כולם.

כשאדם נכנס לזאת העבודה הוא עולה למקוף העליון אז מתהפכים ומשתנים מעשיו, כי בכל רגע רק מגלה אלקות, ובכל תנועה שלו נעשה מרכבה לעולמות עליונים, כי אינו עושה שום תנועה רק כרצון הבורא, כמו שהעיד הבעל התניא על המגיד הק' שלא הרים תנועה אחת רק ע"פ המרכבה העליונה.

זיהו ענין המשכת הצל"ם, שמוכא בעין חיים שהוא כלל המשכת המוחין. והצ' דצל"ם הוא אור פנימי, והל' הוא מקוף ראשון והמו' הוא מקוף שני. כי הצ' הוא האור הפנימי, והל"מו הם שני המקיפים, המקיף הקרוב הוא זה שבודק אם הוא זיכך לבו כראוי, ועי"ז עולה למו' דצל"ם. המקיף הרחוק. והצדיקים תקנו הכל בשלימות, ועלו מצל"ם זה לצל"ם עליון יותר עד שורש השרשים להתקשר לנשמת משה רבינו ששם יש הל' מ' העליון היו"ד הראשון

שיוורדים בלאה ורחל, לאה כביכול הוא כח הדיבור, בינה, סוד עמוק, וזוהי ההתחלה של הגאולה, עד שנכנס בשמונה עשרה וזוכה למוחין דאבא, ואז מתבטל ענין הדיבור, כי כשנכנס באצילות וזוכה למוחין דגדלות אזי העיקר הוא לחשוב שמות בשתיקה ולייחד יהודים להעלות הדעת למוחין לראות אלקות ושמות הקדושים ואז בטל בחי' לאה, בבחי' עמוק, שהוא סוד הגבורות דלאה, בחי' דיבור. עד שסוף הכל זוכה לקונה הכל להמשיך הגבורות עוד פעם לרחל בסוד מואב שזוכה לשלימות המוחין, ואז יש עוד פעם ענין עמוק, כי אז אפשר לקנות סוד רחל ולאה כאחד, ולזכות לכה הדיבור במחשבה, הדיבור הרוחני שנכלל במחשבה הרוחני, בכח הגבורות קדושות דדיקנא שישנן ב'קונה הכל, התגלות אורו של משה רבינו שיוכל לזכות בזה להתדבק ביחוד ולדבר במקום היחוד הגמור בסוד נשיקין ויסודות, להיות נכלל בעולם היחוד, שיהיה קישוט אל הדיבור. וזהו דרגת הכתר שהוא כח של משה רבינו שדבוק בשורש השורשים, ומגלה שהכל לכל אלקות גמור, מי שדבוק בשכינה כאמת ועולה מדיבור למחשבה וממחשבה לעמקות המחשבה וכל היום וכל הלילה אינו נה, בזכות זה השכינה מעלה אותו לדרכי התשובה מדרגא לדרגא עד שזוכה לל"מ, זיכוך הלב והתשובה העצמית שה' שומר עליו, בבחי' אני ה' מוציא אתכם מתחת סבלות מצרים.

ירחם ה' שיוציאונו מכל העונות ונזכה לתשובה האמיתית בביאת גוא"צ ברהמים בב"א.

עולה יותר לטהר הלב אפי' בענינים שנדמה לו שלא שייך לשנות ולתקן מכה המקיפים אזי מטהר הלב בשלימות עד שה' לבדו שורה עליו שהוא בחי' המו', וה' לבדו מהפך הכל לטובה בהתגלות, וכל ההתגלות רק לטובה.

אני ה' המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים' רק ה' לבדו יכול להוציא אותנו. ובוזה תלויה הגאולה האחרונה, שכמו שנשמת משה רבינו הוא ענין החיבור חכמה ובינה, משה רבינו גנוז בגימ' י"ג תי"ד, מה שהיה הוא שיהיה, גואל ראשון הוא גואל אחרון, כי כל התיקון שלנו תלוי ב'עין בעין יראו בשוב ה' את ציון' שנזכה להתחיל להתעסק בהתיקונים הנ"ל.

ואני בשער הכונות בכונות תהילות לאל עליון גואלם, שהוא זמן סמיכות גאולה לתפילה, והעליה מבריאה יצירה עשיה לאצילות. שהוא ענין היציאה מפירוד לאחדות. ומובא שם שבתחילה הגבורות יורדים לפרצופי לאה ורחל. שהוא סוד שהיהודי מתחיל עבודת ה', ההתחלה הוא קריאת שמע והוא עדיין במצב של קטנות, ואז עיקר העבודה הוא דיבור לפני ה', בחי' שירה חדשה שבהו גאולים' לדבר לפני ה' מבוקר עד ערב, בכל עת ובכל זמן. עד שהמוחין נגדלים והמוח מזדכך ויוכל לחשוב שמות הק' דביקות ויהודים, כי ההתחלה הוא ותעל שוועתם מן העבודה, כח הדיבור שיש לו כח להרים את האדם מעולם הבריאה, בחי' שירה חדשה שבהו גאולים, ואז יוכל להתחיל לתקן כל הענינים ע"י הגבורות

מיוחד עצמו להשי"ת, עי"ז 'והיא כתר לראשך', שזוכה לדבק שתי העבודות כאחד, ובוה זוכה לצל"ם דקדושה. צ' הוא האור הפנימי לטהר הנר"ן ובוה בא לתיקון המעשים, עד שעולה לבחי' ל' שהוא סוד מקיף החוור, שהוא מטהר את הלב, לא רק את המעשים בחיצוניות. וכמו שנת' לעיל שהמקיף נכנס ובודק את פנימיות הלב וכשמוצא אותו זך ונקי וברצונות וכיסופים להשי"ת, אזי נטהר המקיף ומאז מכריח אותו תמיד לפעול פעולות קדושות, ומבטל עצמו לבורא כל העולמים, כי יש שרוצה להיות כראוי, אבל המקיפים מכריחים אותו לעשות דברים אחרים, ולזה צריך לטהר לבו לבדוק אם פנימיות הלב טהור זך ונקי כראוי.

ועי' דעה חכמה לנפשך' צריך לבא למקיף החכמה. בחי' ל', אח"כ 'והיא כתר לראשך' שזוכה לעלות למקיף מ', לראות איך הכל אלקות, ונכנס לאמונה למעלה מכל השגה. וישרה עליו אור השכינה, שיהיה מרכבה לשכינה, כי כל פעם שאדם שב בתשובה באמת, השי"ת שורה עליו, ושומר עליו. בבחי' נצור מצות קדשך' שעושה רק רצון ה' כי ה' שוכן עליו. וזהו עיקר הדביקות השלם בחי' שמור שבת קדשך'.

יב. חיבור עבודת הדיבור והדביקות במחשבה הוא הכניסה לתיבת נח ששומר את האדם מפני מי המבול

יזכנו ה' לצאת ממצרים לזכות לתשובה באמת, לא לעזוב את שכינתו ית'

יא. דעה חכמה לנפשך

ויקח כי יראו המילדת את האלהים ויעש להם בתים (שמות א', כ"א). ופי' הרה"ק ר' יעקב אבוהצירה זיעש להם בתים' שזכו להתדבק להיכלות העליונים, והוא ע"י שיראו את האלקים, ועבדו את השי"ת במסירות נפש, לאחוז באמונה הק'. כי שפרה בגי' ירושלים פועה בגי' ציון, בסוד רחל ולאח.

וזוה דעה חכמה לנפשך' דעיקר תיקון כל יהודי הוא ע"י שיתקשר לנשמת משה רבינו. כמו שמבואר בפרשתן אחר שירדו נשמות בני ישראל למצרים, היה תיקונם וגאולתם ע"י משה רבינו הצדיק האמת. ומשה רבינו כלול מבחי' לאה ורחל, כדכתיב תיבת גמ"א, ג"ם א"ם. שורש חכמה ובינה, אב ואם, שהם שורש רחל ולאח, שפרה ופועה, ציון וירושלים.

ותחילת עבודת האדם הוא בבחי' דעה חכמה לנפשך, להוציא הנפש מגלות המוחין דקטנות, ועיקר ההתחלה הוא ע"י שירבה בדיבורים קדושים להשי"ת, כדי להתעלות ע"י הדיבור מהקטנות, והוא בחי' בינה שמעלה מבי"ע לאצילות. ואח"כ לעלות יותר לעבודת המחשבה שהו"ע היהודים. עד שיזכה לעלות לבחי' כתר שהוא כלול מאור היחוד וכה הדיבור. כי השכינה נקנית בג' דרכים הנ"ל. א. להרבות בכיסופין בחי' בינה, ב. בהתמדה בלימוד התורה בחי' שטר, חכמה. ג. אור היחוד הכלול מכיסופין ודיבורים בחי' כתר.

וזוהו דעה חכמה לנפשך, אם מעלה בחי' בינה נפש לחכמה, גם מדבר לה' וגם

להכנס לבחי' נ', דיבורים רבים להשי"ת גם בעת הקטנות, ולהכנס לח' לעלות מבריאה לאצי', לעלות ליחוד הגמור. שרק זה תשובה אמיתית בחי' שמור שבת קדשך.

ובזכות שיכנסו ישראל להתדבק בשכינה באמת, נזכה לבחי' 'דברי חכמים בנח"ת נשמעים', שיצטרף אות ת' אל הח' והנ', ויהיה נעשה נח"ת. תי"ו הוא בחי' חקיקה כמו"ש 'זהותית תו' (לקו"מ שם), שנפעל שיחקקו בלב העליון כל התפילות שישראל מבקשים על הגאולה, ותיכף ומיד לאלתר יתגלה הגואל צדק, בזכות שישראל ההולכים בדרך הצדיק האמת בכח של משה רבינו הוא הגואל הראשון והגואל האחרון, בזה יתגלה מלך המשיח בקרוב לעין כל, ומיד ברגע זה יתחיל לגאלינו, ונזכה להתדבק באמת בבחי' נ' וח', לחבר הדביקות האמת בדיבורים קדושים שהוא בחי' כתר ואור השבת, שהוא היחוד העליון באופן של חיבור יחו"ע ויחו"ת בחי' ויפן כה וכה, כ"ה אותיות שמע וכ"ה אותיות ז'ברוך שם, לא רק כ"ד אלא כ"ה, ובוה יתגלה דוד מלך ישראל חי וקים, כי דוד הוא בחי' יחו"ת, וכשהוא מחובר ליחו"ע הוא חי וקים, דוי"ד מלא.

וירחם ה' שנזכה להתקשר לדוד המלך, בפרט בימי השוכבי"ם הק', כי עיקר התשובה רק בזכות דוד המלך, וכל אחד מאיתנו יתעורר באלו הימים לקשר עצמו לספר התהלים כפי יכולתו, כי דוד המלך מורה תשובה לכל יחיד, לכן עלינו להרבות באמירת תהלים, [לקו"מ חלק ב' סי' ע"ג] וירחם ה' שנזכה להתקשר לדוד

כל ימי חיינו, למהר מעשינו לכבוד ה', ולהתדבק במחשבה ביהודים קדושים, כי ע"י התדבקות בעולמות היחוד במחשבות קדושות, ולקשר הדיבור אל המחשבה, עי"ז נעשה האדם מקום להשראת השכינה, כי השכינה הק' רוצה שהאדם יהיה דבוק בבחי' בינה וחכמה, היינו בתחילה לעלות מבי"ע לאצי' ע"י דיבורים קדושים. ולא להשאר בחוץ ח"ו, אלא להכנס לתיבת נה, נ' וח', נ' הוא הדיבור, וח' הוא מחשבות קדושות, זהו תיבת נה שמציל מפני מי המבול.

יג. עוג היה מקושר לצדיק בחיצוניות, אך עבודת האדם להכנס בפנים ולא להשאר בחוץ

ואיתא שעוג מלך הבשן גם הוא ניצל מן המבול ע"י שהיה מחוץ לתיבה בעת המבול, ואח"כ נעשה עבד לנה, ונשאר קליפת נגה אלא שהיה מבוטל אל הצדיק, שיהיה לו גם תיקון, ולכן לא נהרג בזמן המבול, רק אח"כ ע"י משה [וי"א שהוא עוג אחר]. כי עבודת האדם למהר קליפת נגה וזה אי אפשר כי אם ע"י שיתקשר לצדיק, לא סתם להתקשר לביתו מבחוץ, כמו עוג, להיות עבד, לא בזו הדרך ישכון אור, אלא יתקשר בפנימיות אל הצדיק, היינו להכנס לדרכי העבודה האמיתיים שהצדיק מלמד, להסתכל בשכל שבכל דבר, להתחזק גם בעת מוחין דקטנות בשמחה ואמונה, שהוא דרך הח' והנ'. כמוכא בלקו"מ סי' א', ועי"ז יזכה להכנס בפנים, ולא להשאר בחוץ, אף שחשוב מאד גם התקשרות חיצונית לצדיק, אבל העיקר להכנס לתוך תיבת נה,

בני ישראל הבאים מצרימה ס"ת מיל"ה. כי זה עיקר הגלות, כשאין נזהרים כראוי בקדושת המילה. והתיקון הוא איש וביתו באו, להתקשר ליעקב הצדיק האמת שהוא קדוש בקדושת הברית בתכלית, ויש בכחו לתקן כל פגם.

ואי ביסוד העבודה שגם אם נתרחק האדם עשרים שנה מהצדיק יכול לחזור להתקשר אליו ע"י בחי' יעקב שיחזור לנחלת אבותיו.

וזה, מי שמד' לאיש, ס"ת יכ"ש, כי משה רבינו הרג את המצרי בשם יכ"ש, יחודך כבבת שמרם, ולעתיד יאיר השם בשלימות נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם, אך בגלות מאיר רק החצי של יכ"ש, היינו אפי' שעוד לא נכללו בשלימות באור הצדיק האמת, רק בבחי' דורשי יחודך, עכ"ז ישמרם כבבת עין. כי מספיק שהאדם רק רוצה ודורש. וזהו מי שמד' לאיש שר ושופט' ר"ת משולש, שמשוה רבינו מגולגל בשלוש מישה ש'ת ה'בל (שער הפס' שמות), כשאדם רוצה להתקשר לצדיק האמת, ודורש אותו, זה מספיק. אפי' שיוסף היה במצרים, אבל כיון שדרשו את יעקב אבינו, שכלל ישראל רוצים להתקרב לנקודת האמת אפי' שהם עדיין רחוקים, זה מספיק להכות את הסט"א, וה' יזכנו שכולנו נכלל בצדיק האמת ובנקודת האמת להתדבק באלקות, שיהיה השם שלם נג"ד יכ"ש, בביאת הגואל במהירה דידן.

המלך כ"א לפי עניינו והשגתו, כי הוא מלמד דרכי התשובה, ונתדבק לנעים זמירות ישראל בספר התהלים, אחד הממעיט ואחד המרבה ופרט שיכוון לבו לשמים, בזכותו נלמד דרכי התשובה באמת ונתקן כל החמאים שיתחפכו לזכויות, ועין בעין יראו בשוב ה' את ציון, ע"י שנמחה זכר עמלק מלבנו, כמובא בארוכה בצמח צדק שעמלק עומד נגד היכל לבנת הספיר וגורם קירור לבבות ישראל, אבל כשבקרוב נזכה לבחי' ז'ברחמים גדולים אקבעד', ימחה זכר עמלק העומד שם להפריע ולקרר נשמתינו, אשר באמת כל מה שהס"מ מכשיל את בני ישראל זה רק עמלק, אבל פנימיות בני ישראל לא חטאו מעולם, וזה עיקר עבודתינו למחות זכר עמלק בכח הדביקות באמונה.

יתן ה' שנזכה לעבור דרך כל ההיכלות דקדושה בחי' ויעש להם בתים, לזכות לתיקוני שפרה ופועה ולכל תיקוני לאה ורחל, עד שנזכה עין בעין יראו, בין עין ימין בין עין שמאל בחינות לאה ורחל, בסוד 'בן פורת עלי עין', בביאת גוא"צ תיכף ומיד לאלתר בב"א.

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו:

שיחות הר"ן קל"ד

מינא מה יהיה בעוד אלפי שנים, עכשיו אני כאן. אלא שבאמת אין מדובר רק מה שיהיה אח"כ, אלא גם עכשיו אם האדם דבוק בעת הזאת לאותה ההתגלות שיהיה לו באלף השביעי וכו', אזי מאירה לו זאת ההארה בשעת ההתבוננות גם עתה.

וכן מה שאמר רביה"ק כאן בשיחה זאת שע"י כל מצוה שאדם מקיים הוא זוכה לקבל נרות לחפש בגנויזא דמלכא. אי"ז דווקא לעולם הבא, אלא גם כאן בזה העולם יוכל להתדבק בהשי"ת ע"י זה הנר. וזהו סימן מובהק שעשה מצוה אמיתית, אם עי"ז נפתח לו הארה חדשה בתורת אמת. כי אם אדם מתפלל כראוי, או מתייגע בתורה לשמה, כל פעם שחידש יחוד גדול, הרי מקבל נרות לחפש בגנויזא דמלכא, ועי"ז נפתחים בפניו השגות חדשות שלא ידע מקודם, ויכולים להרגיש שע"י מצוה שעושה זוכה להשגה חדשה בתורה ובפרט בפנימיות התורה.

וענין הארת הנר המורגש בזה העולם הוא אצל כל אחד לפי ענין מצוותו. לפעמים הוא מאיר שעה אחת או כמה שעות או כל היום כולו. כגון מה דאי באריו"ל שהצדקה יש לה כח גדול מאד המאיר 'שבוע שלם', אבל באופן כללי כל אחד מאיר לו הארה אלקית לפי המצוה שמקיים, לפי הכחות שלו, וכן בענין טבילת

שיוך לסימן ער"ה בלקומי חלק ראשון, המתחלת: דע שכל מצוה וכו' נעשה ממנה נר וכו' עיין שם עתה שמעתי מאחד ששמע גם-כן זה הענין מפיו הקדוש וביאר הדבר יותר קצת. שאמר שיש אחד שגר שלו אינו יכול לדלק כי אם איזה שעה, מחפש עם הנר אותה שעה שדולק, ואחר כך נכלה הנר ואין לו במה לחפש. ויש אחד שגר שלו דולק איזה שעות יותר, ויוכל לחפש יותר אבל אחר כך נפסק. ויש שגר שלו דולק יום אחד ויש שדולק עוד יותר ויותר. אבל יש אחד שיש לו הרבה נרות נפלאים כאלו שדולקים ומאירים לעולם ועד ואינם נכבים לעולם והוא זוכה לחפש בגנויזא דמלכא תמיד לעולמו עד ולנצח נצחים-אשרי לו.

אשרי הזוכה לעסוק בלימוד התורה ובקיום המצוות, כי בכל מצוה וכל לימוד התורה נעשה מזה נר לחפש בגנויזא דמלכא. וכ"ש מי שעוסק בפנימיות התורה בודאי שבכל פעם שעושה איזה דבר שבקדושה לא רק שמקבל שכר בעולם הבא, אלא גם בעולם הזה השי"ת פותח לו שערי תורה. כי כל מציאות עולם הבא הוא ענין ההתבוננות בו ית'.

וכל מה שמוכא בספה"ק מה שיהיה לעתיד, ולימות המשיח, ובאלף השביעי השמיני וכו', לכאן מה הנפקא

וכפי' בעל הסולם, ולפי' הרמח"ל היינו שנכנס לג"ע התחתון ולא לג"ע העליון.

עכ"פ משביעין את הנשמה שחייב לדעת הד' דברים הללו, והמקובלים האריכו לבאר בסוד ד' הידיעות הללו. ומוכא שם בזה"ק שאם הנשמה אומרת שאינה יודעת הידיעות האלו. אזי אומרים לו, 'צאי לך בעקבי הצאן, היינו שתלך אל צדיק האמת, שהוא בעקבי הצאן, שאנשים מבזים אותו וחולקים עליו, כי דייקא אצל אותו הצדיק שחולקים עליו, אצלו נמצאים הד' סודות הללו, שעיי"ז תוכל לתקן את נפשך, ובלי זה תצטרך להתגלגל, אם תרצה לדעת הדרך הזו, לך אל הצדיק שחולקים עליו. שהוא בעקבי הצאן.

ובודאי שהכוונה בפשטות, וכמו שיוסף הצדיק שהוא בחי' הצדיק האמיתי שמגלה רזי התורה, והגם שכל השבטי י"ה הם צדיקים גדולים, אבל אצל יוסף היה ענין סודות התורה, ועליו חלקו ומכרו אותו וכו'.

וכן זה נשאר לדורות, שצריך לחפש האמת אצל בעלי הספרים שחולקים עליהם, ולא בכדי חלקו על רבינו האריז"ל ועל הכעש"ט ועל רביה"ק, וגם הגר"א כותב שחלקו עליו אע"פ שלא ידוע זאת בעולם. הכלל שישנם הרבה ספרים שאנשים אינם לומדים מהמת המחלוקת. וצריך לדעת שדייקא אותם הספרים שנכתבו ע"י צדיקי הדורות, דייקא אצל אותן צדיקי הדורות שחלקו עליהן נמצאים אלו הסודות, בסוד צאי לך בעקבי הצאן כנ"ל.

מקוה אי' בספה"ק שחצי שעה אחר המקוה מאיר אור הטבילה לכל אדם, ואח"כ תלוי אצל כל אחד איך הוא הלך למקוה.

הכלל שבכל מצוה ומצוה מקבלים נרות. והצדיקים האמיתיים שעסקים בתורה ומצוות ויהודים בכל עת, כל רגע ורגע נרו לא כבה לעולם, כי בכל פעם משיג עוד ועוד בגנויזא דמלכא.

והנה מזה מוכן שגם אנשים כשרים פשוטים זוכים בעולם הבא לחפש בגנויזא דמלכא אבל החיפוש שלהם הוא רק לפי שעה כפי המצוות שלהם ובודאי גם זה הוא זכיה גדולה ונפלאה מאד מאד, כי אפילו כשמחפש בגנויזא דמלכא איזה שעה יוכל גם-כן למצוא שם אוצרות נפלאים שיוכל להיות בהם חיי עולם הבא לנצח, אבל חיי יחיה רק כפי מה שימצא באותה השעה. אבל מי שזוכה שנרות מצוותיו מאירין ודולקין יותר ויותר, בודאי ימצא רב טוב בגנויזא דמלכא יותר ויותר וכן כל אחד ואחד כפי מה שנרות מצוותיו דולקין יותר, אבל הצדיק הגדול זוכה לחפש תמיד בגנויזא דמלכא ונרות שלו לא יכבו לעולם ועד ועוד יש בזה דברים בגו ודי בזה:

אי' בזה"ק שיר השירים, 'השבעתי אתכם בנות ירושלים', שלמעלה בשמים משביעים את הנשמה לפני שהאדם בא לעולם הזה לדעת ארבע ידיעות, ואם זכה לדעת הידיעות הללו, הקב"ה מסכים להכניסו אח"כ בגן עדן התחתון והעליון, ומי שאינו זוכה להשיג ד' ידיעות הללו, מורדין אותו עוד פעם לגלגול בעולם הזה

ונרו לא יכבה לעולם, ויש בכחו גם לתת
 נר לכל אחד ואחד שיוכל למצוא את
 אבידתו.

השי"ת יזכנו לחפש בספרי צדיקי האמת,
 ונזכה לתקן את נפשינו ולמצוא
 הידיעות האמיתיות, בביאת גוא"צ
 ברחמים ב"א.

כי בכדי להכנס לעולם הבא מוכרחים
 לחפש ד' ידיעות הללו, ואין לנו הרבה
 זמן בשנים שחיים בזה העולם, צריך מאוד
 למהר להתחיל באמת לחפש אצל ספרים
 הק' של הצדיקי האמת שגילו סודות
 התורה ודייקא אצל אלו שהיה עליהם
 מחלוקת, ששם מרומזים ד' הידיעות הנ"ל.
 כי הצדיק הגדול מחפש בגנויא דמלכא,

